

Liturgia Kvetnej nedele

Svätý týždeň je stredobodom liturgického roka: počas týchto dní prežívame rozhodujúce okamihy nášho vykúpenia. Cirkev nás svojou múdrosťou a tvorivosťou vedie za ruku od Kvetnej nedele až po kríž a zmŕtvychvstanie.

13.04.2025

Kvetná nedeľa je akoby bránou, ktorá predchádza a pripravuje na Veľkonočné trojdnie: „Stojíme na prahu Veľkého Týždňa; chvíľa, keď sa

na Kalvárii završí Vykúpenie celého ľudstva, je už veľmi blízko a zdá sa mi, že je to osobitne vhodný čas, aby sme sa ty aj ja zamysleli nad tým, akým spôsobom nás náš Pán Ježiš Kristus spasil: a aby sme rozjímali o jeho nevýslovnej láske k úbohým bytostiam, stvoreným z hlíny zeme“^[1].
—.

Keď prví veriaci počúvali liturgické ohlasovanie evanjeliových svedectiev o Umučení a homíliu prednesenú biskupom, vedeli, že sa nachádzajú v úplne inej situácii ako tí, ktorí sa zúčastňujú na obyčajnom predstavení: „pre ich zbožné srdcia nebol rozdiel medzi počúvaním toho, čo sa ohlasovalo, a videním toho, čo sa stalo“^[2]. V pašiových opisoch je Ježišov vstup do Jeruzalema akoby oficiálnym predstavením sa Pána ako vytúženého a očakávaného Mesiáša, mimo ktorého niet spásy. Jeho gesto je gestom Kráľa Spasiteľa, ktorý prichádza do svojho domu. Niektorí z

jeho vlastných ľudí ho neprijali, ale iní ho prijali a oslavovali ho ako Požehnaného, ktorý prichádza v mene Pánovom^[3].

Pán, stále prítomný a činný v Cirkvi, prináša rok čo rok v liturgii tento slávnostný vstup do „Kvetnej nedele Pánovho Umučenia“, ako ju nazýva misál. Už jej názov naznačuje dvojakoť prvkov: niektoré triumfálne, iné smútočné. „V tento deň,“ píše sa v rubrike, „si Cirkev pripomína vstup Krista Pána do Jeruzalema, aby završil svoje veľkonočné tajomstvo“^[4]. Jeho príchod je obklopený oslavnými výkrikmi a radostným jasotom, hoci zástupy vtedy nevedia, kam Ježiš skutočne ide, a narazia na pohoršenie kríža. My však v čase Cirkvi poznáme smer Pánových krokov: vchádza do Jeruzalema, „aby završil svoje veľkonočné tajomstvo“. Preto pre kresťana, ktorý v sprievode na Kvetnú nedeľu oslavuje Ježiša ako

Mesiáša, nie je prekvapením, že sa bez prerušenia stretne s bolestnou stránkou Pánovho utrpenia.

Spôsob, akým liturgia prekladá túto súhru temnoty a svetla v Božom pláne, je názorný: Kvetná nedeľa neprináša dve uzavreté, vedľa seba stojace slávnosti. Vstupným obradom svätej Omše nie je nič iné ako samotná procesia, ktorá priamo vedie do modlitby dňa svätej Omše. „Všemohúci a večný Bože, ty si dal ľudstvu vzor poníženosti v našom Spasiteľovi, keď sa z tvojej vôle stal človekom a zomrel na kríži; láskavo nám pomáhaj, aby sme nasledovali jeho príklad v utrpení, a tak mali účasť na jeho zmŕtvychvstaní“^[5]: tu už všetko hovorí o tom, čo sa má stať v nasledujúcich dňoch.

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 110.

[2] Svätý Lev Veľký, *Sermo de Passione Domini* 52, 1 (CCL 138, 307).

[3] Porov. Mt 21, 9.

[4] *Rímsky Misál*, Kvetná nedeľa, č. 1.

[5] *Rímsky Misál*, Kvetná nedeľa, modlitba dňa.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/liturgia-
kvetnej-nedele/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/liturgia-kvetnej-nedele/) (07.08.2025)